

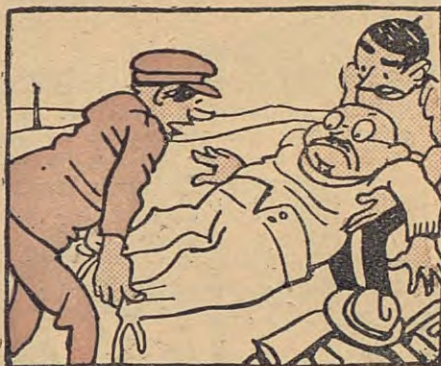
VIROLET

LA SALUT DEL SENYOR GRANOTA

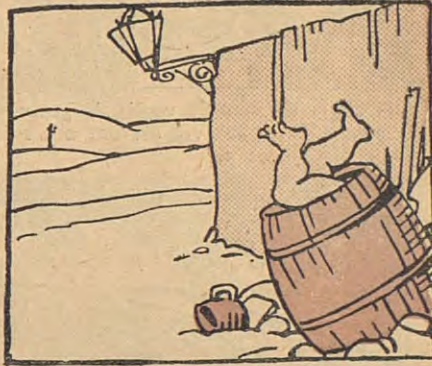
(per Cornet)

Protegit per l'electricitat, al senyor Granota no li feia por res. Però en aquest món tot té la seva fi i així resultà que, amb tantes descàrregues, s'acabà també l'electricitat que el secretari tenia acumulada. Un dia es passejava tranquil·lament pels afores...

...quan es veié sorprès per dos lladregots que, pistola en mà, li exigien els diners o la vida. Refiat, el senyor Granota, els digué: «M'estimo més la vida. Preneu els diners». Quina no seria la seva sorpresa en veure que aquells pillets li prenién tot—fins la roba interior—...

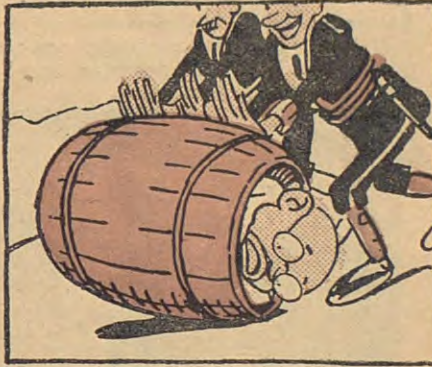
...sense que saltés una sola «xispa»! El pobre home quedà en tan trista situació, que no va tenir altre remei que cercar un refugi que, sortosament, trobà en un barril buit que hi havia en un lloc proper. Tot seguit es ficà a dins en espera de qui li portés...

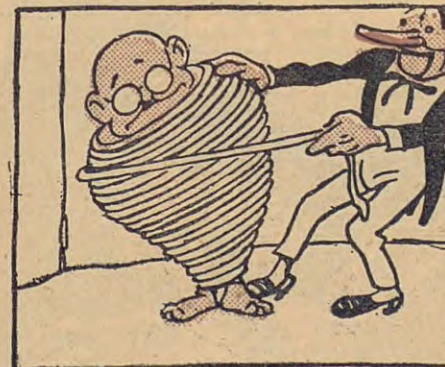
...encara que sols fos un senzill treball de bany. La fortuna volgué que, als pocs moments, passés per aquell indret una parella de mossos de l'esquadra, els quals, en sentir els crits d'auxili d'aquell home que treia el cap per la bota, acudiren vers ell. Després que el secretari...

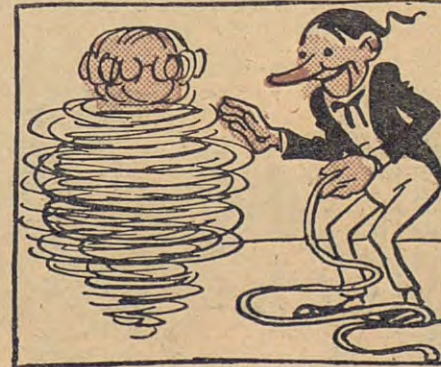
...explicà tot el succeït, procediren a treure'l de l'amagatall. Però, com que en el fons del barril hi havia encara molt betum, quedà el bon senyor Granota tan fortament enganxat que, malgrat els esforços titànics que els mossos feren, no pogueren aconseguir el seu objecte.

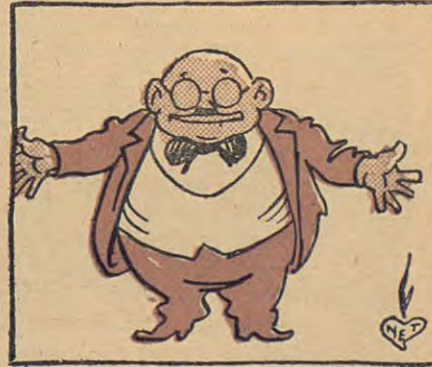
—«Què farem, què farem?» Per fi, decidiren emprar el primitiu sistema «rotatiu» pel corresponent trasllat, amb gran escàndol per part del senyor Granota, el qual considerava que, patint com ell patia de rodaments de cap, no li podia ésser gens bo aquell sistema de transport.

Quan, després d'un viatge molt accidentat, foren arribats a la casa, Virolet, que ja l'esperava amb ànsia, li aplicà el remei, lligant-li al voltant del cos i en forma apretada una corda que devia ésser la seva salvació.

Virolet estirà la corda i el senyor Granota voltà com si fos una baldufa. Però, com que les voltes les feia en sentit contrari de les que havia donat dins del barril, les segones contrarrestaven les primeres i el seu cervell quedà...

...de nou en un perfecte equilibri. I d'aquesta manera el popular secretari tornà a ésser el senyor d'abans, disposat a preparar diferents esdeveniments sensacionals, en especial en el ram sempre nou (!) de la invenció.

EN SIRILO, ACTOR TRONAT

(per Acit)

A còpia de veure's vestit de guerrer, el pobre Sirilo s'havia arribat a creure ésser alguna cosa.

Però en honor a la veritat es té de dir que era un actor tronat... dels més tronats que corren pels temples de Tàlia. Encar que no hagués d'obrir la boca, només de sortir a les taules, ja tremolava.

El tremendot de l'apuntador era qui més disfrutava en contemplar aquella contínua «mala sombra».

Un dia, aquest trobà el pobre «artista» estudiant afanyosament. Li havien donat un paper que (segons deia l'empresari), estava a la seva alçada. Sols tenia que dir tres vegades «sí». Malgrat tot...

...l'apuntador li féu la juguesca que «encara» la «pifiària». Arribà el dia de l'estrena i en ésser al passatge de l'obra en el qual havia d'actuar ell, el primer actor clamà: «¿Juráis defender a vuestro rey?»

I, tots a l'hora, digueren: «Sí!». En Cirilo, gaudint del seu triomf, digué baixet a l'apuntador: «Unal!»

En preguntar l'actor: «¿Juráis defender vuestra bandera?», tothom repetí el «sí» i en Cirilo digué, ja més alt: «Dues!»

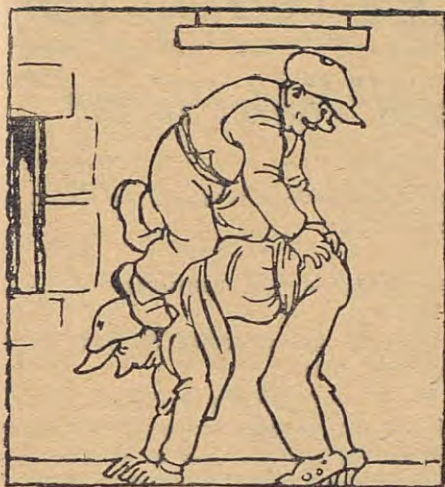
Però l'apuntador reia de gust i en to mofeta murmurà: «Encara, encara en faràs una de les teves»

I, efectivament, al darrer jurament, en Sirilo, confiat amb la juguesca, en lloc del «sí», cridà desafortadament: «Tres!!»

L'ESTATUA ROMANICA

(per Miret)

Els excel·lents pillets Rodanxó i Secalló s'havien proposat robar al reputat antiquari senyor Antigalla una estàtua de bronze de pur estil romànic, valorada en uns quants mils duros.

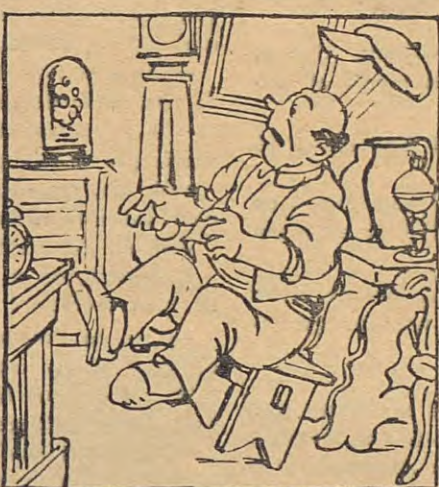
El murri d'en Rodanxó—com aquell qui pren un aperitiu per agafar gana—començà per passar safates d'argent i objectes de preu a en Secalló, abans de «dedicar-se» a l'estàtua.

El senyor Antigalla somniava que un milionari nordamericà li abocava una fortuna a canvi de la famosa obra romànica que ell havia adquirit per trenta cèntims després de regatejar molt. (Li en demanaven dos rals!)

De sobte, va semblar-li sentir fressa a la botiga i embolicant-se ràpidament, prengué el llum i baixà. No hauria pas pogut dormir tranquil sense assegurar-se de què no hi havia ningú.

Pel seu costat, en Rodanxó sentí el soroll que feia caminant el senyor Antigalla i quedà esmaperdut, coll-torçat, decebut i cor-glaçat. Estava descobert! Però, tot seguit, una idea genial l'il·luminà.

Com que l'estàtua ja havia fet el camí marcat, ell mateix es cobrí amb un mantell que trobà, adoptant la «pose» exacta de l'imatge. (Havia estat molt temps de model a Llotja.) Qual-sevol s'hi hauria enganyat!

El senyor Antigalla es tranquil·litza en veure l'estàtua al lloc corresponent, però en mirar-la detingudament li semblà que l'expressió no era prou mística, i, naturalment, entrà en sospites.

«No sé, no sé—exclamà.—Aviat veurem si és l'estàtua o no l'és.» En veure'l tan decidit, el pillet comprengué l'intenció del senyor Antigalla i es preparà. I quan aquest, proveït d'un martell...

...clavà un enèrgic cop en la testa de l'imatge, en Rodanxó amb veu tan «argentina» i tan metàl·lica com li fou possible, féu: «Cliiinggg!» «Es bronzet», digué satisfet el senyor Antigalla. I se n'entornà al lit.

LA VENTAFLOCS

per Josep Mª Folch i Torres

(Continuació)

—I a mi, que no em dius res, Badinet?—no podé estar-se de dir la Pepona.

Allavors ell, fent veure que fins en aquell moment no s'havia adonat d'ella, se la mirà talment com es mira un desconegut, i li va dir:

—Tu? I qui ets tu?... Ah, sí! Em sembla que ja et recordo. Ets, si no m'erro, la vaquera del casal.

—Ai, reina santíssima! Tant he canviat, que ja no em reconeixes?—li preguntà la Pepona, plena de sentiment. I fou en Fidel qui respongué:

—No, dona, no! El qui ha canviat és ell. També sembla que baixi de les golfes, aquest.

—Bé, bé; no m'entretingueu—féu en Badinet.—No m'entretingueu que la cua de la damisel·la m'espera. Escolteu, majordom: vinc a dir-vos que la meua damisel·la té gana, i mentres fa posar l'altre vestit a la Poncellina, vol que li pugui un quarto de faisà rostit.

—De faisà, dius?—li preguntà en Fidel.—Home, això és cosa del cuiner i no del majordom. Vés a dir-ho al cuiner, vés.

—Al cuiner?—preguntà tot estranyat, en Badinet.—Però si no n'hi ha de cuinar!

—No hi fa res, digues-li. Tampoc hi ha majordom i us n'haveu inventat un; i tampoc hi ha faisà i bé me'n demanes.

—Però, com li dic jo, ara, a la damisel·la, que no hi ha faisà, amb la gana que té? Es capaç de tirar-me qualsevol cosa pel cap.

—Tant de bó—exclamà la Pepona.

Però, en Badinet estava massa preocupat per fer-ne cas.

—No tinguis por que et tiri res pel cap—féu en Fidel.—Perquè, com vols que faci res d'això, si la damisel·la està enamorada de tu?

Els ulls que obrí en Badinet en oir aquestes paraules, semblaven talment dues rodes de molí.

—Com dieu?... Enamorada de mi? Com ho sabeu?

—Mira, mira com se li adrecen les orelles, a l'ingrat!—exclamà la Pepona.

—Que com ho sé?—continuà en Fidel, fent el paper tot seriós.—Això sí que costa poc d'endevinar. Només que veient les mirades que et donava quan tu estaves distret...

—Ah, sí? Em donava mirades? Ho heu vist ben bé, Fidel, majordom meu?

—I ben bé que ho he vist.

—I, com eren, com eren aqueixes mirades?

—Que com eren? Doncs, mira: eren així, veus?

I el trapacer de Fidel es posà a imitar el mirar imaginari de la damisel·la, de tan còmica manera que qualsevol altre que no hagués estat tan badoc com en Badinet, hauria comprès que en Fidel se'l mofava.

Però, ell, en comptes d'això, tot era preguntar i més preguntar, fins que ben convençut que en Fidel parlava seriosament, va dir:

—No... El que és a mi, també m'ho havia semblat que mudat així com vaig li havia fet molt d'efecte... Però, després, me n'he desdit quan pujant l'escala m'ha dit allò.

—Què t'ha dit?

—Ha estat quan li he trepitjat el ròssec, sense voler, i m'ha dit, tota enutjada: «Vés amb compte, gamarús!»

—Gamarús? T'ha dit gamarús?—li preguntà en Fidel.—I encara dubtes del que et dic?

—No us entenc.

—Doncs, ja pots ben dir que la tens enamorada.

—Perquè m'ha dit gamarús?

—Es clar, home! Aquestes grans dames ho fan així: com més estimen, més maltracten.

—Sí, eh? Doncs jo em pensava que era a l'indret d'això—féu en Badinet, amb un pam de boca oberta.

—Entre nosaltres, pobre, plebeus, sí que es fa com tu dius; però entre nobles i grans senyors, és com jo t'acabo de dir. O si no, ja tant se valdria que fossin com nosaltres.

—Es veritat... Tant se valdria...—féu en Badinet, ben convençut.

I, després de reflexionar uns instants, exclamà:

—Així, jo ja puc comptar que m'estima bastant; perquè, gamarús, ja comença a ésser un maltractament que Déu n'hi dó... I, demés, m'ha dit barroer i impertinent i tot!

—Doncs si t'ha dit tot això, ja pots estar ben segur que és una veritable passió que està sentint per tu.

—Oh, i encara no compto les que ara em guanyaré quan veurà que he trigat tant i que torno sense faisà.

—Sí, vés, vés—li recomanà en Fidel, empenyent-lo amicalment cap a la porta.—Vés, que ja et deu enyorar.

—Sí, sí. Adéu siau, Fidel—féu en Badinet.

I, adreçant-se a la Pepona li digué, donant-se un aire de gran protector:

—I tu, no t'espantis, que si ella em va maltractant així et llogarem per cambrera quan jo saré el seu cavaller.

No cal dir que la Pepona encara quedà més ensentimentada després d'aquesta conversa.

—Per què li havíeu de dir que la damisel·la està enamorada d'ell?—demanà a en Fidel.—No veieu que així encara en tindrà més il·lusió?

—Deixa fer, dona. No veus que quan ella s'adonarà de les seves pretensions, amb el gènit que té el farà treure tot seguit del seu servei?...

—Que Déu us escolti!—exclamà la Pepona.

—Es clar que m'escoltarà... Ara, deixa'm anar a donar una mirada als coneus, perquè amb totes aquestes facècies, el que ha d'anar endavant aniria endarrera.

Entretant, la pobra Poncellina passava per una dura prova.

La cruel germanastra, amb l'excusa d'ensenyar-li els camins de la modèstia, li féu treure les robes que portava i la féu vestir amb un sac, vulgues que no.

Ella prou plorava i suplicava, però la Girassol anava fent com si res no sentís. S'havia ben tancat dins del quarto dels mals endreços i amb la porta tancada ningú no podia sentir els planys de la Poncellina.

Perquè no podés lluir els seus cabells formosos, li lligà al cap un mal mocador mig estripat; i perquè no podés lluir els seus peus de nina bonica, la féu calçar amb uns sabatots estripats que li venien tan balders com vullgueu.

I que no provés de resistir, la malaurada; perquè la germanastra no s'estava pas de colpejar-la sense mirament, donant-li estrevades i empentes amb la més gran barroeria.

—Per què em maltracteu així?—demanava ella, plorant amargament.

I la Girassol, en comptes de compadir-se'n, encara en feia més mofa.

—Mireu-s'ia quin sentiment! Ara sí que es veu ben bé lo presumida que ets. Bé n'arribes a llançar de llàgrimes perquè et faig treure els bonics, vanitosa, més que vanitosa!

—No digueu això, damisel·la—suplicava ella.—Que no és pas pels bonics que ploro, ho podeu creure.

—Doncs de què vé tant sentiment?

—Es per la pena que n'haurà el meu pare, quan em vegi així.

—Poc t'hi veurà el teu pare així. Que et creus que el marit de la meva mare baixarà a la cuina per veure la ventafocs?

—Oh, Déu meu!—exclamà la Poncellina.—Quina mala intenció hi ha en les vostres paraules?

—Cap mala intenció no hi ha, descarada! Es perquè sàpigués que el lloc de les ventafocs no és al saló amb les dames, sinó a la cuina, vora la llar, entre les cendres. Doncs què et pensaves? Es per això que t'he vestit així, que ja és prou bo, i massa i tot, aquest vestit de cendrosa que ara podràs lluir.

—Oh, damisel·la!—clamava ella plorant, sense parar.—Per què em voleu tant de mal si jo cap no us en vull?

—Bé en saps de plorar, en nom de Déu! Calla, que la germana Roserblau que tenia tant afany de veure els teus ulls en llàgrimes, podrà gaudir-ne tant com voldrà. Deixa'm cridar-la.

I sortint al replà de l'escala, es posà a cridar:

—Roserblau! Roserblau!

No trigà pas gaire a comparèixer la germana:

—Per què em cridaves?

—Perquè vull que vegis la meravellosa criatura que ha plorat tot un any... Potser li toqui plorar més encara si no s'aplana aviat al seu nou ofici.

—Però, com l'has vestida!—exclamà la Roserblau.

—També diràs que és tan formosa, ara?

—No gosava dir-t'ho; però és ben cert que així i tot, amb els ulls tan plens de llàgrimes, encara és ben bonica, la Poncellina.

—Per fer-me enrabiard ho dius!—exclamà la gran, picant amb el peu a terra.

I, com si la Poncellina en fos culpable, li donà tan forta revolada que la pobreta vacil·là i caigué.

—Oh, damisel·la!—exclamà, allargant els braços devés la Roserblau.—Vós, que sembleu més amorosa, digueu-me quin mal us he fet perquè em tracteu així!

—Ai, el petit pollet!—exclamà, rient, la germanastra més jove.—No sents, Girassol? Diu que li semblo més amorosa!

—Es que et voldrà adular, la traïdora!—féu la gran.

Però, la Poncellina, encara demanava:

—Jo us ho demano, damisel·la: digueu-me quin tort he comès o quina ofensa us he fet, que jo us en demanaré perdó tot seguit, de genolls, si tant voleu.

—Com t'escarrasses preguntant! Hi ha coses que no s'arriben a saber mai

i el que costa més de saber dir: les intencions dels altres, veritat, germana?

—Massa que ja hi parles amb missenyora Ventafocs!—féu la Girassol, amb profund menyspreu.

I donant una empenta a la Poncellina per treure-la de prop de la Roserblau, afegí:

—Apa, prou parlar que el temps passa i cal que vagis a triar les lleties i a posar-les al foc. Això sense comptar que vull que cada dia vagis al bosc a fer llenya, que així t'enlletgiràs més aviat i no seràs tan vanitosa.

La Poncellina, plena de desconsol, caigué als seus peus agenollada, exclamant:

—Tot ho faré de bon grat, si no és per punició! Seré la vostra serventa, faré tot el que us plagui manar-me, però que no vegi en vostres ulls aquest mirar tan feridor que m'esborrona. Jo us estimaré amb tot el cor, però, us ho demano per l'amor de Déu, estimeu-me també vosaltres.

—Prou parlar!—cridà la germanastra gran, amb el to més agre de la seva veu.—A la cuina tot seguit, que allí, vora la roentor del foc i amb la sutja dels cremallots, aviat ni el teu pare no et coneixerà.

I, girant-se a la seva germana, li digué:

—Veïam si allavors encara la trobaràs formosa.

Després, agafant la Poncellina pel braç, li donà una estrebada, dient:

—Au, passa!

—Tingueu pietat de mi—clamava la Poncellina.

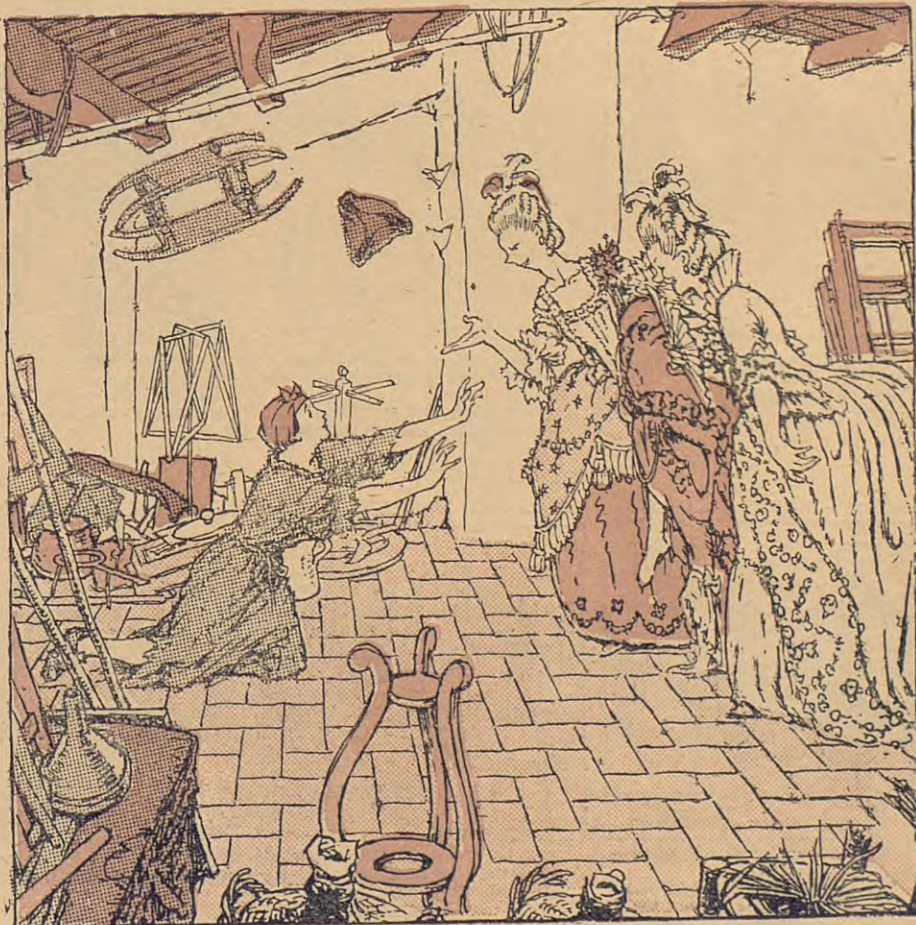
—Passa! Que passis et dic!

—Per l'amor de Déu, espereu-vos! Uns instants només, si us plau; que jo pugui parlar amb el meu pare!—pregava la malaurada.

—Al teu pare ja li contarà la nostra mare l'aventura, i dels llavis d'ella tot li semblarà glòria.

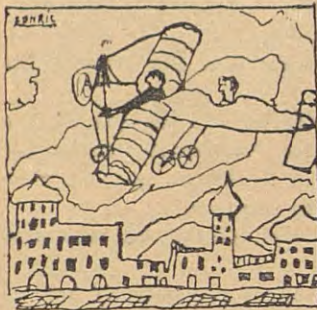
—Jo us ho demano, per pietat!—demanava encara la Poncellina, provant de resistir a la Girassol, que se l'enduia.

(Continuarà)

GRAN CONCURS DE NINOTS AMB XISTO

Núm. 197. — ENRIC.

—Mira; quan serem allà baix, aterrisaré.
—No, no; ja els tinc prou arrissats jo els cabells

Núm. 201. — J. M. CAMPRUBI

—Veiam si sap en què s'assembla el seu «Hispano» amb la meua família.

—En què el seu «Hispano» fa «meca», «meca»?
—I la família?
—Oh, molt bé, gràcies.

Núm. 205. — J. MASDEU.

—Creu-me, amb en Jaume no t'hi facis.
—I ara, per què?
—Oh! diuen que tracta amb porcs.

Núm. 209. — J. BERNADELL DUCH.

—Es a dir que el malalt ha recorat el coneixement?
—Sí, senyor doctor; aquest malalt, ja ha dit que vostè és un ase i que no vol prendre més les seves drogues.

Núm. 198. — E. ANGLADILL.

—Quan la dona em clava bastonades per què està enfadada, saps què faig? La trec a passeig.
—I això, per què?
—Perquè així puc dir que he sortit amb la meua.

Núm. 202. — JOAQUIM MONELLS.

—Mira com són a Barcelona, que valg entrar a un Cine i un senyor que portava botons de plata va dir-me: Mestre, quina filla teniu? Jo que li contesto: Ja t'has mirat la teua de filla? Si arriba a tenir-me l'engla li clavo una gaitada. Sort que va mirar-me la papeleta, i va dir-me tot rient: teniu d'essure aquí.

Núm. 206. — A. HUGUET.

—En Joan és un dels homes de Barcelona que ha contribuït a exagar més llàgrimes.
—Deu ésser molt caritatiu.
—Es fabricant de mocadors de but-raca.

Núm. 210. — SILVI SITJAS.

—A mi em fa gràcia quan a un senyor molt baixet li diuen els pic-tolers: «Alt!»

Núm. 199. — JOAN CUNTIES.

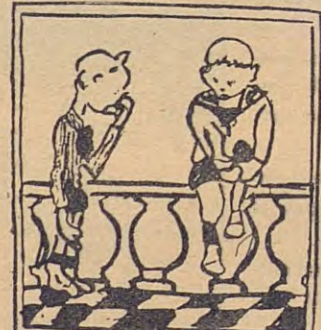
La mare. — Com t'has posat els pantalons, noi?
El noi. — Peis pens com cada dia.

Núm. 203. — TERESA PI GOTA.

—Portera: vol fer el favor de dir-me si aquesta escala hi ha algun pis per llogar?...
—Sí, senyor; el primer.
—Es tranquil·la l'escala?
—Miri si ho és de tranquil·la, que la setmana passada hi van haver quatre «atracos» i deu morts i ningú ho va sentir? Fixi's si n'hi ha de tranquil·litat!...

Núm. 207. — JOAN MARIMON.

—A mi m'agrada més el mar que la muntanya.
—Com ho saps si no has tastat ni una cosa ni l'altra?

Núm. 211. — LOLA FARGAS.

—Aquest pobre noi no pot pujar la costa. Valg a donar-li un cop de mà

Núm. 200. — CARME PI GOTA.

La dona. — Tingui aquest «bon» de pa, arròs i carn.
El pobre. — Faria el favor de donar-me'n un altre, puix sóc molt pobret i demà tinc un convit.

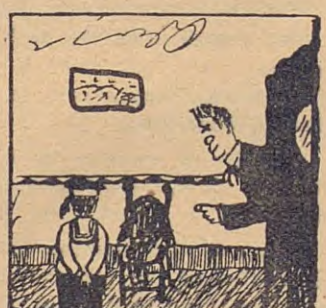
Núm. 204. — JOSEFINA FERRATER

ENTRE MODISTES

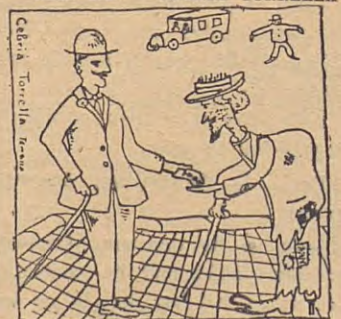
—Miri, noia; vostè fa els punts massa curts.
—Ja veurà, senyora Antonia... Com que ara aprenc de ballar la sardana són els punts curts, no m'en adono que fins els de cosir hi faig.

Núm. 208. — PERE ALEGRE.

—Quan et durarà tant la roba com a mi; veus aquest trajo? És de quant em valg casar i encara el porto per mudar.
—Quant temps fa què es va casar!
—Vint-i-cinc anys.
—I en tant de temps no se li ha fet petit?

Núm. 212. — CEBRIA TORRELLA

—Una gràcia de caritat per un pobre vell que no té ni un cèntim. El transelint, donant-li un bitllet de mil pessetes. — Teniu, torneu-me el tanyl de dos cèntims.

RODOLINS INCOMPLETS

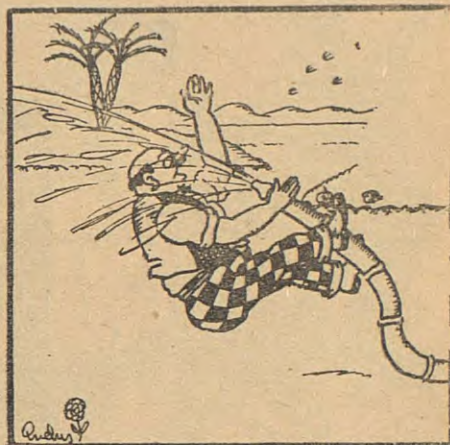
LA MANGUERA

El senyor Josep Sirera

La manguera s'ha embussat

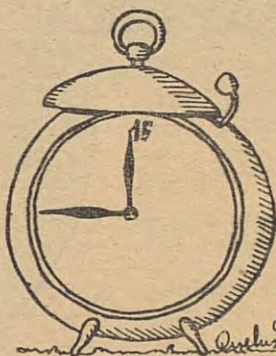
Tot d'una es desfà l'embús

ENTRETENIMENT

FRASE FETA

JEROGLIFIC COMPRIMIT

8. 06
12. 05
10. 04
13. 03
11. 02
14. 01

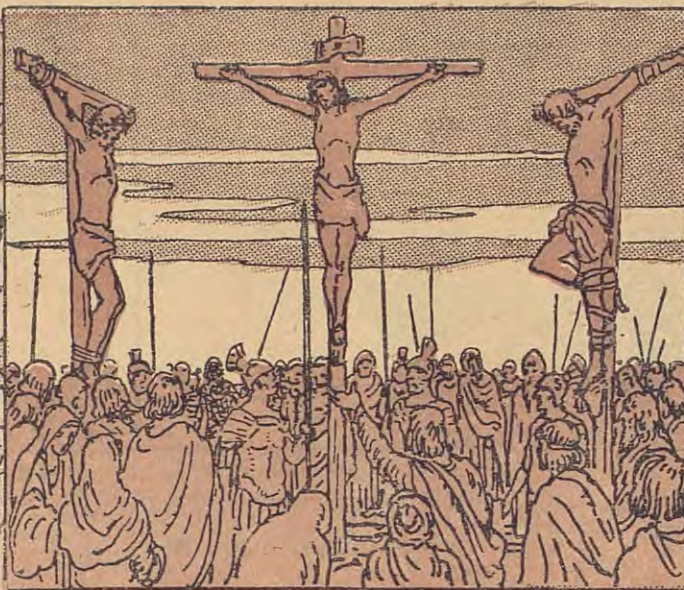

17. 04
19. 05
18. 06
24. 07
25. 08
26. 09
27. 10
28. 11
29. 12
30. 01
31. 02
32. 03
33. 04
34. 05
35. 06
36. 07
37. 08
38. 09
39. 10
40. 11
41. 12
42. 01
43. 02
44. 03
45. 04
46. 05
47. 06
48. 07
49. 08
50. 09
51. 10
52. 11
53. 12
54. 01
55. 02
56. 03
57. 04
58. 05
59. 06
60. 07
61. 08
62. 09
63. 10
64. 11
65. 12
66. 01
67. 02
68. 03
69. 04
70. 05
71. 06
72. 07
73. 08
74. 09
75. 10
76. 11
77. 12
78. 01
79. 02
80. 03
81. 04
82. 05
83. 06
84. 07
85. 08
86. 09
87. 10
88. 11
89. 12
90. 01
91. 02
92. 03
93. 04
94. 05
95. 06
96. 07
97. 08
98. 09
99. 10
100. 11
101. 12
102. 01
103. 02
104. 03
105. 04
106. 05
107. 06
108. 07
109. 08
110. 09
111. 10
112. 11
113. 12
114. 01
115. 02
116. 03
117. 04
118. 05
119. 06
120. 07
121. 08
122. 09
123. 10
124. 11
125. 12
126. 01
127. 02
128. 03
129. 04
130. 05
131. 06
132. 07
133. 08
134. 09
135. 10
136. 11
137. 12
138. 01
139. 02
140. 03
141. 04
142. 05
143. 06
144. 07
145. 08
146. 09
147. 10
148. 11
149. 12
150. 01
151. 02
152. 03
153. 04
154. 05
155. 06
156. 07
157. 08
158. 09
159. 10
160. 11
161. 12
162. 01
163. 02
164. 03
165. 04
166. 05
167. 06
168. 07
169. 08
170. 09
171. 10
172. 11
173. 12
174. 01
175. 02
176. 03
177. 04
178. 05
179. 06
180. 07
181. 08
182. 09
183. 10
184. 11
185. 12
186. 01
187. 02
188. 03
189. 04
190. 05
191. 06
192. 07
193. 08
194. 09
195. 10
196. 11
197. 12
198. 01
199. 02
200. 03
201. 04
202. 05
203. 06
204. 07
205. 08
206. 09
207. 10
208. 11
209. 12
210. 01
211. 02
212. 03
213. 04
214. 05
215. 06
216. 07
217. 08
218. 09
219. 10
220. 11
221. 12
222. 01
223. 02
224. 03
225. 04
226. 05
227. 06
228. 07
229. 08
230. 09
231. 10
232. 11
233. 12
234. 01
235. 02
236. 03
237. 04
238. 05
239. 06
240. 07
241. 08
242. 09
243. 10
244. 11
245. 12
246. 01
247. 02
248. 03
249. 04
250. 05
251. 06
252. 07
253. 08
254. 09
255. 10
256. 11
257. 12
258. 01
259. 02
260. 03
261. 04
262. 05
263. 06
264. 07
265. 08
266. 09
267. 10
268. 11
269. 12
270. 01
271. 02
272. 03
273. 04
274. 05
275. 06
276. 07
277. 08
278. 09
279. 10
280. 11
281. 12
282. 01
283. 02
284. 03
285. 04
286. 05
287. 06
288. 07
289. 08
290. 09
291. 10
292. 11
293. 12
294. 01
295. 02
296. 03
297. 04
298. 05
299. 06
300. 07
301. 08
302. 09
303. 10
304. 11
305. 12
306. 01
307. 02
308. 03
309. 04
310. 05
311. 06
312. 07
313. 08
314. 09
315. 10
316. 11
317. 12
318. 01
319. 02
320. 03
321. 04
322. 05
323. 06
324. 07
325. 08
326. 09
327. 10
328. 11
329. 12
330. 01
331. 02
332. 03
333. 04
334. 05
335. 06
336. 07
337. 08
338. 09
339. 10
340. 11
341. 12
342. 01
343. 02
344. 03
345. 04
346. 05
347. 06
348. 07
349. 08
350. 09
351. 10
352. 11
353. 12
354. 01
355. 02
356. 03
357. 04
358. 05
359. 06
360. 07
361. 08
362. 09
363. 10
364. 11
365. 12
366. 01
367. 02
368. 03
369. 04
370. 05
371. 06
372. 07
373. 08
374. 09
375. 10
376. 11
377. 12
378. 01
379. 02
380. 03
381. 04
382. 05
383. 06
384. 07
385. 08
386. 09
387. 10
388. 11
389. 12
390. 01
391. 02
392. 03
393. 04
394. 05
395. 06
396. 07
397. 08
398. 09
399. 10
400. 11
401. 12
402. 01
403. 02
404. 03
405. 04
406. 05
407. 06
408. 07
409. 08
410. 09
411. 10
412. 11
413. 12
414. 01
415. 02
416. 03
417. 04
418. 05
419. 06
420. 07
421. 08
422. 09
423. 10
424. 11
425. 12
426. 01
427. 02
428. 03
429. 04
430. 05
431. 06
432. 07
433. 08
434. 09
435. 10
436. 11
437. 12
438. 01
439. 02
440. 03
441. 04
442. 05
443. 06
444. 07
445. 08
446. 09
447. 10
448. 11
449. 12
450. 01
451. 02
452. 03
453. 04
454. 05
455. 06
456. 07
457. 08
458. 09
459. 10
460. 11
461. 12
462. 01
463. 02
464. 03
465. 04
466. 05
467. 06
468. 07
469. 08
470. 09
471. 10
472. 11
473. 12
474. 01
475. 02
476. 03
477. 04
478. 05
479. 06
480. 07
481. 08
482. 09
483. 10
484. 11
485. 12
486. 01
487. 02
488. 03
489. 04
490. 05
491. 06
492. 07
493. 08
494. 09
495. 10
496. 11
497. 12
498. 01
499. 02
500. 03
501. 04
502. 05
503. 06
504. 07
505. 08
506. 09
507. 10
508. 11
509. 12
510. 01
511. 02
512. 03
513. 04
514. 05
515. 06
516. 07
517. 08
518. 09
519. 10
520. 11
521. 12
522. 01
523. 02
524. 03
525. 04
526. 05
527. 06
528. 07
529. 08
530. 09
531. 10
532. 11
533. 12
534. 01
535. 02
536. 03
537. 04
538. 05
539. 06
540. 07
541. 08
542. 09
543. 10
544. 11
545. 12
546. 01
547. 02
548. 03
549. 04
550. 05
551. 06
552. 07
553. 08
554. 09
555. 10
556. 11
557. 12
558. 01
559. 02
560. 03
561. 04
562. 05
563. 06
564. 07
565. 08
566. 09
567. 10
568. 11
569. 12
570. 01
571. 02
572. 03
573. 04
574. 05
575. 06
576. 07
577. 08
578. 09
579. 10
580. 11
581. 12
582. 01
583. 02
584. 03
585. 04
586. 05
587. 06
588. 07
589. 08
590. 09
591. 10
592. 11
593. 12
594. 01
595. 02
596. 03
597. 04
598. 05
599. 06
600. 07
601. 08
602. 09
603. 10
604. 11
605. 12
606. 01
607. 02
608. 03
609. 04
610. 05
611. 06
612. 07
613. 08
614. 09
615. 10
616. 11
617. 12
618. 01
619. 02
620. 03
621. 04
622. 05
623. 06
624. 07
625. 08
626. 09
627. 10
628. 11
629. 12
630. 01
631. 02
632. 03
633. 04
634. 05
635. 06
636. 07
637. 08
638. 09
639. 10
640. 11
641. 12
642. 01
643. 02
644. 03
645. 04
646. 05
647. 06
648. 07
649. 08
650. 09
651. 10
652. 11
653. 12
654. 01
655. 02
656. 03
657. 04
658. 05
659. 06
660. 07
661. 08
662. 09
663. 10
664. 11
665. 12
666. 01
667. 02
668. 03
669. 04
670. 05
671. 06
672. 07
673. 08
674. 09
675. 10
676. 11
677. 12
678. 01
679. 02
680. 03
681. 04
682. 05
683. 06
684. 07
685. 08
686. 09
687. 10
688. 11
689. 12
690. 01
691. 02
692. 03
693. 04
694. 05
695. 06
696. 07
697. 08
698. 09
699. 10
700. 11
701. 12
702. 01
703. 02
704. 03
705. 04
706. 05
707. 06
708. 07
709. 08
710. 09
711. 10
712. 11
713. 12
714. 01
715. 02
716. 03
717. 04
718. 05
719. 06
720. 07
721. 08
722. 09
723. 10
724. 11
725. 12
726. 01
727. 02
728. 03
729. 04
730. 05
731. 06
732. 07
733. 08
734. 09
735. 10
736. 11
737. 12
738. 01
739. 02
740. 03
741. 04
742. 05
743. 06
744. 07
745. 08
746. 09
747. 10
748. 11
749. 12
750. 01
751. 02
752. 03
753. 04
754. 05
755. 06
756. 07
757. 08
758. 09
759. 10
760. 11
761. 12
762. 01
763. 02
764. 03
765. 04
766. 05
767. 06
768. 07
769. 08
770. 09
771. 10
772. 11
773. 12
774. 01
775. 02
776. 03
777. 04
778. 05
779. 06
780. 07
781. 08
782. 09
783. 10
784. 11
785. 12
786. 01
787. 02
788. 03
789. 04
790. 05
791. 06
792. 07
793. 08
794. 09
795. 10
796. 11
797. 12
798. 01
799. 02
800. 03
801. 04
802. 05
803. 06
804. 07
805. 08
806. 09
807. 10
808. 11
809. 12
810. 01
811. 02
812. 03
813. 04
814. 05
815. 06
816. 07
817. 08
818. 09
819. 10
820. 11
821. 12
822. 01
823. 02
824. 03
825. 04
826. 05
827. 06
828. 07
829. 08
830. 09
831. 10
832. 11
833. 12
834. 01
835. 02
836. 03
837. 04
838. 05
839. 06
840. 07
841. 08
842. 09
843. 10
844. 11
845. 12
846. 01
847. 02
848. 03
849. 04
850. 05
851. 06
852. 07
853. 08
854. 09
855. 10
856. 11
857. 12
858. 01
859. 02
860. 03
861. 04
862. 05
863. 06
864. 07
865. 08
866. 09
867. 10
868. 11
869. 12
870. 01
871. 02
872. 03
873. 04
874. 05
875. 06
876. 07
877. 08
878. 09
879. 10
880. 11
881. 12
882. 01
883. 02
884. 03
885. 04
886. 05
887. 06
888. 07
889. 08
890. 09
891. 10
892. 11
893. 12
894. 01
895. 02
896. 03
897. 04
898. 05
899. 06
900. 07
901. 08
902. 09
903. 10
904. 11
905. 12
906. 01
907. 02
908. 03
909. 04
910. 05
911. 06
912. 07
913. 08
914. 09
915. 10
916. 11
917. 12
918. 01
919. 02
920. 03
921. 04
922. 05
923. 06
924. 07
925. 08
926. 09
927. 10
928. 11
929. 12
930. 01
931. 02
932. 03
933. 04
934. 05
935. 06
936. 07
937. 08
938. 09
939. 10
940. 11
941. 12
942. 01
943. 02
944. 03
945. 04
946. 05
947. 06
948. 07
949. 08
950. 09
951. 10
952. 11
953. 12
954. 01
955. 02
956. 03
957. 04
958. 05
959. 06
960. 07
961. 08
962. 09
963. 10
964. 11
965. 12
966. 01
967. 02
968. 03
969. 04
970. 05
971. 06
972. 07
973. 08
974. 09
975. 10
976. 11
977. 12
978. 01
979. 02
980. 03
981. 04
982. 05
983. 06
984. 07
985. 08
986. 09
987. 10
988. 11
989. 12
990. 01
991. 02
992. 03
993. 04
994. 05
995. 06
996. 07
997. 08
998. 09
999. 10
1000. 11
1001. 12
1002. 01
1003. 02
1004. 03
1005. 04
1006. 05
1007. 06
1008. 07
1009. 08
1010. 09
1011. 10
1012. 11
1013. 12
1014. 01
1015. 02
1016. 03
1017. 04
1018. 05
1019. 06
1020. 07
1021. 08
1022. 09
1023. 10
1024. 11
1025. 12
1026. 01
1027. 02
1028. 03
1029. 04
1030. 05
1031. 06
1032. 07
1033. 08
1034. 09
1035. 10
1036. 11
1037. 12
1038. 01
1039. 02
1040. 03
1041. 04
1042. 05
1043. 06
1044. 07
1045. 08
1046. 09
1047. 10
1048. 11
1049. 12
1050. 01
1051. 02
1052. 03
1053. 04
1054. 05
1055. 06
1056. 07
1057. 08
1058. 09
1059. 10
1060. 11
1061. 12
1062. 01
1063. 02
1064. 03
1065. 04
1066. 05
1067. 06
1068. 07
1069. 08
1070. 09
1071. 10
1072. 11
1073. 12
1074. 01
1075. 02
1076. 03
1077. 04
1078. 05
1079. 06
1080. 07
1081. 08
1082. 09
1083. 10
1084. 11
1085. 12
1086. 01
1087. 02
1088. 03
1089. 04
1090. 05
1091. 06
1092. 07
1093. 08
1094. 09
1095. 10
1096. 11
1097. 12
1098. 01
1099. 02
1100. 03
1101. 04
1102. 05
1103. 06
1104. 07
1105. 08
1106. 09
1107. 10
1108. 11
1109. 12
1110. 01
1111. 02
1112. 03
1113. 04
1114. 05
1115. 06
1116. 07
1117. 08
1118. 09
1119. 10
1120. 11
1121. 12
1122. 01
1123. 02
1124. 03
1125. 04
1126. 05
1127. 06
1128. 07
1129. 08
1130. 09
1131. 10
1132. 11
1133. 12
1134. 01
1135. 02
1136. 03
1137. 04
1138. 05
1139. 06
1140. 07
1141. 08
1142. 09
1143. 10
1144. 11
1145. 12
1146. 01
1147. 02
1148. 03
1149. 04
1150. 05
1151. 06
1152. 07
1153. 08
1154. 09
1155. 10
1156. 11
1157. 12
1158. 01
1159. 02
1160. 03
1161. 04
1162. 05
1163. 06
1164. 07
1165. 08
1166. 09
1167. 10
1168. 11
1169. 12
1170. 01
1171. 02
1172. 03
1173. 04
1174. 05
1175. 06
1176. 07
1177. 08
1178. 09
1179. 10
1180. 11
1181. 12
1182. 01
1183. 02
1184. 03
1185. 04
1186. 05
1187. 06
1188. 07
1189. 08
1190. 09
1191. 10
1192. 11
1193. 12
1194. 01
1195. 02
1196. 03
1197. 04
1198. 05
1199. 06
1200. 07
1201. 08
1202. 09
1203. 10
1204. 11
1205. 12
1206. 01
1207. 02
1208. 03
1209. 04
1210. 05
1211. 06
1212. 07
1213. 08
1214. 09
1215. 10
1216. 11
1217. 12
1218. 01
1219. 02
1220. 03
1221. 04
1222. 05
1223. 06
1224. 07
1225. 08
1226. 09
1227. 10
1228. 11
1229. 12
1230. 01
1231. 02
1232. 03
1233. 04
1234. 05
1235. 06
1236. 07
1237. 08
1238. 09
1239. 10
1240. 11
1241. 12
1242. 01
1243. 02
1244. 03
1245. 04
1246. 05
1247. 06
1248. 07
1249. 08
1250. 09
1251. 10
1252. 11
1253. 12
1254. 01
1255. 02
1256. 03
1257. 04
1258. 05
1259. 06
1260. 07
1261. 08
1262. 09
1263. 10
1264. 11
1265. 12
1266. 01
1267. 02
1268. 03
1269. 04
1270. 05
1271. 06
1272. 07
1273. 08
1274. 09
1275. 10
1276. 11

EL "PIT-ROIG"

(per Serra Massana)

(Acabament)

Tot tremolós, el «pit-roig» contemplava l'espectacle des de la vora del niu.

La temença de veure el niu esclafat i els seus petits morts, l'aterroritzava. «No feu cap soroll, no digueu res! Apreteu-vos els uns contra els altres!»—cridava.—Ara un cavall avença vers nosaltres... Ara ve un soldat amb lluenta armadura... Ai, Déu meu! La multitud s'acosta cap el nostre roser.

De sobte, l'ocell es precipità dins del seu niu i, tapant els fillets amb les ales, cridà: «Ah, quina cosa més afrosa! No mireu pas, que van a clavar en creu tres malaurats!»

I uns grans cops de martell s'oïren allà prop, barrejats amb terribles crits de dolor i criminals manifestacions de joia.

Amb els ulls dilatats d'horror, el «pit-roig» seguia l'escena sense poder treure la mirada dels tres supliciats.

—Que en són de cruels els homes!—exclamava.—No contentant-se de clavar aquests dissortats a la creu, han posat en el cap d'un d'ells una corona d'espines. Les punxes se li claven en el front i la sang li raja. I n'obstant, aquest home és bell, la seva mirada és dolça... tot ell inspira amor.

Ah, em sembla que les punxes penetren al cor meu! Per què no sóc l'àliga—nostra reina—que amb les urpes arrancaria els claus de les seves mans i dels seus peus i empaitaria braument a la colla de butxins!

Veia rajar gota a gota la sang sobre el front del crucificat i s'agitava sense repòs dins del seu niu.

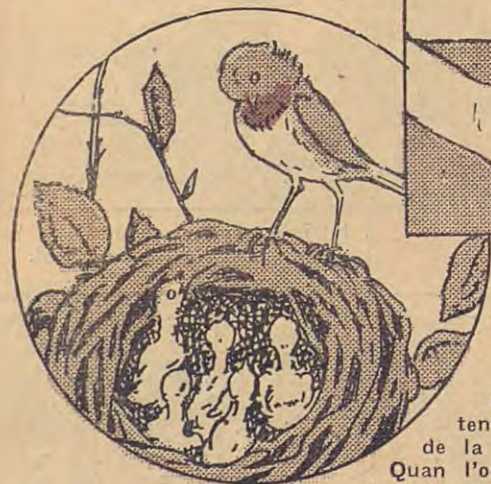
—Encar que sóc petit i feble, voldria fer quelcom pel pobre màrtir.

De sobte, sortí ràpidament del niu i volà, dreturer, vers la creu. Ja allí, descrivia amples cercles abans d'arribar a lloc, car era un petit ocell tímid i poruc, que no havia gosat mai atansar-se a un home.

Malgrat tot, s'enardí i amb el seu bec arrencà una espina del front del crucificat. En aquell moment, una gota de sang caigué damunt la gorja de l'ocell i, estenent-se, li tenyí tot el pit.

Aleshores el Màrtir, desclonent un xic els llavis, digué tot baixet: «Gràcies a

la teva misericòrdia has guanyat el que tots els teus avantpassats havien debades intentat d'obtenir des de la Creació.

Quan l'ocell va tornar al niu, els petits li cridaren:

«Oh, la teva gorja és roja! Les plomes del teu pit són més vermelles que les roses.» «No és més que una gota de sang d'aquell pobret—féu l'ocell.—Potser en banyar-me al riu o a la fontana, em marxarà i restaré sense».

Mes no li fugí més, i quan els «pit-roigs» foren grans aparegué en el pit de cada un d'ells.

I avui rutila damunt del pit d'aquesta mena d'ocells, en paga de la bona obra que un d'ells va fer en socórrer Nostre Senyor.

